

РЕШЕНИЕ

№ 4903

гр. София, 18.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **4430** по описа за **2023** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на К. М. Ч. с ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], чрез адв. С. от АК В., срещу Решение № 1073/06.03.2023г. по н.а.х.д. 16622/2021г. на СРС, с искане съденото решение да бъде отменено и пространни мотиви за приложимост на чл.28 ЗАНН поради маловажност на нарушението, доводи за неправилност на преценката на съда за спазване на изискванията на ЗАНН и законосъобразното ангажиране на отговорността на касатора за допуснато нарушение на 38.,ал.1, т. 2,вр. чл.35, ал.1, т.2 Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ) - касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК. Претендира присъждането на разноски.

В съдебно заседание, касаторът не се представлява, постъпило е писмено становище от адв. С. с което поддържа касационната жалба и доразвива наведените в същата основания. Не ангажира доказателства.

Ответникът -Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ), представлявана от председателя, чрез юрк. С. оспори жалбата иска от касационната инстанция да остави в сила

съдебното решение по подробно изложени мотиви в отговор на касационната жалба. Претендира се законосъобразното ангажиране на отговорността на касатора за посоченото по-горе нарушение с издаденото от ответника срещу него Наказателно постановление (НП) № НП- 1906/26.08.2022г. Счита за неоснователно твърдението, че отговорността била ангажирана по квалифициран състав на нарушението, а от доказателствената съвкупност, събрана в хода на съдебното следствие не се установявали тези признаци. Възражението аргументира с издаденото НП № 104/31.08.2020г. от същия орган, влязло в сила на 12.09.2020г., от което се установявало, че процесното нарушение било извършено в двугодишния срок, който факт не се оспорвал от жалбоподателя. Установявало се по несъмнен начин, че смекчаващите отговорността обстоятелства не били налице. Счита и за неправилно твърдението, че административно-наказващият орган неправилно не е приел маловажен случай. Претендира се, че административно-наказващият орган съобразил че касаторът е нарушил две от разпоредбите на КПКОНПИ - чл.38, ал.1, т.1, и т.2 ЗПКОНПИ с наложени глоби от 1000 и 3500лв. В този смисъл била неприложима разпоредбата на чл.28 ЗАНН.

Прокурорът - П. при СГС иска от съда да остави без уважение касационната жалба.

Административен съд – София – град, XXVI-ти касационен състав, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл. 348, ал.1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл. 218, ал.1 от АПК, във връзка с чл. 63, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност. Разгледана по същество е частично основателна по различни съображения:

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо.

С обжалвания съдебен акт, съдът е потвърдил НП № НП-106/26.08.2022г. издадено от председателя на КПКОНПИ. Съобразно чл. 220 от АПК касационната инстанция възприема установената от СРС фактическа обстановка.

Касаторът К. М. Ч. на дата 30.05.2022г. е подал декларация за 2021г. пред КПКОНПИ по чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ, в която е декларирал длъжност "общински съветник", като във всички раздели на декларацията се съдържа отметка "нямам нищо за деклариране". След проверка на 07.07.2022г., за така подадена декларация, срещу К. Ч. бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за извършено на 17.05.2022г. нарушение на чл.38, т.2 вр. чл.35, ал.1, т.2 ЗПКОНПИ, актът бил съставен в отсъствие на нарушителя, предявен и

връчен на 01.08.2022г. Въз основа на АУАН на дата 26.08.2022г. (а не на дата 28.06.2022г., както е посочено в мотивите на съдебното решение), е издадено оспореното пред СРС НП № НП-106/26.08.2022г. на председателя на КПКОНПИ.

С процесното НП № НП-106/26.08.2022г. за допуснато нарушение на чл.38, ал.1, т.2 вр. чл.35, ал.1, т.2 ЗПКОНПИ, и на основание, че нарушението е повторно, на основание чл.173, ал.3 във вр. с ал.1 ЗПКОНПИ, на касатора на К. Ч. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3500лв. Административно-наказващият орган е приел за неоснователни съображенията за маловажност на нарушението по чл.28 ЗАНН, тъй като се касаело за повторно нарушение. Що се касае до основанието повторност на нарушението, обосновало приложението на конкретната хипотеза на санкционната разпоредба, в процесното НП е посочено, че за извършено нарушение на чл.38, ал.1, т.1 във връзка с чл.35, ал.1, т.1 ЗПКОНПИ, за което на същото лице била наложена "глоба" в размер на 1000 лв. с Наказателно постановление № НП-00104/31.08.2020г. на същия орган, влязло в сила на 12.09.2020г.

Съдът е приел, че с процесното НП № НП-106/26.08.2022г. на председателя на КПКОНПИ, законосъобразно е ангажирана отговорността на касатора, спазени били изискванията по чл.34, 42 и 57 ЗАНН, също е прието, че задължението за подаването на процесната декларация, скрепено с установен от закона срок, е до 16.05.2022г., както е прието в АУАН и НП., както и, че касаторът е административно-наказателно отговорно лице – като задължено да подава декларация за имущество и интереси на основание чл.6, ал.1, т.32 ЗПКОНПИ. Прието е, че касаторът е осъществил от формална страна състава на административното нарушение по чл.38, ал.1, т.2 във връзка с чл.35, ал.1, т.2 ЗПКОНПИ., както и, че нарушението е осъществено при условията на "повторност" по смисъла на пар.1, т.11 от ДР на КПКОНПИ., което се установявало от приложеното към материалите по делото НП№ 104/31.08.2020г., издадено от председателя на КПКОНПИ, влязло в сила на 12.09.2020г. От същото според въззивният съд било видно, че "процесното нарушение" било извършено в двугодишния срок от влизането в сила на цитираното НП, с което на касатора било наложено административно наказание за същото по вид нарушение.

Правна преценка на касационната инстанция:

Без съмнение, процесното НП е издадено от компетентен орган - А. Т. С., избран за заместник председател на КПКОНПИ с Решение от 26.04.2018г. на Народното събрание, на основание чл. 84, т. 8 и чл. 86, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 8, ал. 6 от ЗПКОНПИ. Процесното НП е издадено от него "за председател" на комисията във връзка с Решение от 02.02.2022г. за предсрочно прекратяване на правоотношението на председателя на КПКОНПИ. Като единствен избран от Народното събрание заместник-председател, съгласно чл.14, ал.3 ЗПКОНПИ, С. изпълнява функциите на длъжността председател на комисията.

Съгласно посочените в двете НП от 2020 и 2022г. хипотези по чл.35, ал.1, т.1 и т.2 ЗПКОНПИ, касаторът е бил задължен да подава декларации за несъвместимост (т.1) и декларация за имущество и интереси (т.2). Съгласно пар. 1, т.11 ЗПКОНПИ, "повторно" е нарушението, извършено в двугодишен срок от влизането в сила на

наказателното постановление или решението на съда, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение. Приложената санкционна норма с процесното НП по чл.173, ал.3 вр. ал.1 ЗПКОНПИ, е за нарушение на чл.38, ал.1, т.2 вр. чл.35, ал.1, т.2 от същия закон при условията на повторност.

В казуса по делото районният съд необосновано е приел за доказано обстоятелството, че НП№ 104/31.08.2020г. от същия орган, влязло в сила на 12.09.2020г. За влизането в сила на НП няма представени доказателства, от съдържанието на разписката към последното НП не може да се установи дори кога е връчено, видно от представения екземпляр на л.26-28 от делото на СРС, дори не се съдържа твърдение, че не е обжалвано. Също няма отбелязване за влизането му в сила на 12.09.2020г. от административно-наказващият орган тогава - председателят на КПКОНПИ С. Ц. по реда на чл.58, ал.2 ЗАНН, единствено компетентен да направи това. Така съгласно чл.58, ал.1 ЗАНН в относимата редакция, препис от наказателното постановление се връчва срещу подпис на нарушителя и на поискалия обезщетение. Втората алинея предвижда, че когато нарушителят или поискалия обезщетение не се намери на посочения от него адрес, а новият му адрес е неизвестен, наказващият орган отбелязва това върху наказателното постановление и то се счита за връчено от деня на отбелязването. След като по административно-наказателната преписка няма доказателства дори за връчване на НП или отбелязване по реда на чл. 58, ал.2 ЗАНН, необосновано е приетото от съда, идентично с посоченото в оспореното пред него НП, за влизане в сила на 12.09.2020г. на НП№ 104/31.08.2020г. и поради това повторност по смисъла на пар.1, т.11 от ДР на ЗПКОНПИ.

Следователно, изводът за повторност на нарушението е необоснован и не почива на пълно и всестранно изследване на всички относими обстоятелства, предвидени в закона. В нарушение на чл.107, ал.2 НПК, въззивният съд не е обсъдил и събрал доказателства за всички относими обстоятелства по твърдението на наказаното лице, че не се установява приетото от административно-наказващия орган. Твърдението на ответника, че по този въпрос не се спори, не освобождава съда да събере доказателства, доколкото се касае за обстоятелство, свързано с прилагането или не на санкционната разпоредба, посочена в НП - чл.173, ал.3 вр. ал.1 ЗПКОНПИ, за което служебно е задължен по чл.107, ал.2 НПК.

Изложеното обуславя извод, че съдебното решение следва да бъде отменено поради допуснатото нарушение на закона - касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК, а делото върнато за ново разглеждане, като бъдат събрани доказателства за това дали е връчено или не НП№ 104/31.08.2020г., обжалвано ли е или не, да се формира извод влязло ли е в сила и на коя дата. Едва след установяване в пълнота на всички относими обстоятелства по този въпрос, съдът следва да формира изводи за приложимост чл.173, ал.3 вр. ал.1 ЗПКОНПИ, в това число дали се касае за административно нарушение от същия вид и повторно нарушение по смисъла на пар. 1, т.11 ЗПКОНПИ.

Тъй като не се разрешава по същество правен спор, касационната инстанция не следва да се произнася по исканията за разноси.

На основание изложеното, Административен съд – София град, XXVI – ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1073 от 06.03.2023 г. постановено по НАХД № 16622/2022 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 135-ти състав,

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийска районен съд при спазване на дадените указания в мотивите на решението.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: